

Het einde

Links en rechts staan stapels autowrakken als macabere gebouwen in een grillige wijk. Op de straatnaamborden staan namen als Krommebumperstraat, Krukas en Achterasweg. Dit surrealistisch decor is De Liede, 's lands grootste bedrijventerrein voor autodemontage en -recycling.

TEKST PAUL CROSSEN, FOTO'S JACCO VAN DE KUILEN

LAATSTE HALTE AUTOSLOOPDORP DE LIEDE

In het kielzog van terreinbeheerder Johan Brugman snuiven we de sfeer van De Liede op. Johan maakt dagelijks zijn ronde, hij kent het terrein en de gebruikers dan ook als zijn eigen broekzak. Zijn aanpak blijkt simpel; amicaal waar het kan en streng als het moet. Bij de één doet-ie een bakkie, even later geeft hij een ondernemer wiens bus al tijden op een illegale plek staat flink op zijn falie. Gelijk is duidelijk wie hier de boswachter is. Het is opvallend hoe uiteenlopend de terreinen van de sloperijen eruit zien. Bij de één staan de wrakken keurig gerangschikt naast elkaar, bij de ander is het een wirwar van sloopauto's in verschillende stadia van ontbinding. Maar alles heeft zijn charme. Want daar mag je gerust van spreken, al was het alleen maar omdat De Liede een vergaarbak is van nationaliteiten. Turken, Afghanen, Russen, Marokkanen, Polen en onvervalste Amsterdammers leven naast elkaar en proberen een boterham te verdienen met de verkoop van onderdelen en oud ijzer en het uitvoeren van apk's en onderhoud. Brugman: "Op De Liede zitten 63 bedrijven, de eigenaren vertegenwoordigen zeven nationaliteiten. De bezoekers komen écht overal vandaan." Lachend: "De Liede is echt een begrip. Ik was in Turkije op vakantie en een Turk vroeg waar ik vandaan kwam. Toen ik 'Haarlem' zei, reageerde hij: "Dat ligt toch naast die grote autosloperij?" ■

Johan Brugman (links) is een aimabel mens, maar laat niet met zich sullen. Sinds 1994 is Brugman beheerder van De Liede.

Ab van Gulik (68) is de nestor van De Liede. Hij stamt uit de tijd dat recycling nog gewoon slopen heette.

'HAARLEM? DAT LIGT TOCH NAAST DIE GROTE AUTO- SLOPERIJ?'

Lester Hoogeslag laat zien hoe je een Zafira een kopje kleiner maakt.

De dames van Hollandia Recycling zijn een welkomte afwisseling in deze mannenwereld.

Marco Willemse van Kimco Autorecycling is één van de zeven ondernemers op De Liede die zijn aangesloten bij Auto Recycling Nederland. “Ik volg regelmatig opfriscursussen. Zo kunnen we straks ook hybride auto's ontmantelen.” Vol trots laat hij een rollator zien waarop een activeringsapparaat voor airbags is gemonteerd. Met één druk op de knop laat hij alle airbags in de auto die nog niet zijn afgegaan, gecontroleerd knallen. Een airbag die onverwacht afgaat, kan namelijk letsel veroorzaken.

Het kantoor van Fekry Kila (boven) lijkt niet op dat van een multinational, maar toch exporteert hij Suzuki-onderdelen naar Egypte en Afghanistan. Specialisatie is volgens hem een must om te overleven.

Hollandia Recycling van Ibrahim Elshenawi is het eindstation voor auto-wrakken. De geplette koetsen gaan na een gang door de shredder naar onder meer Turkije. Daar wordt er betonijzer van gemaakt.

Van huis uit is Mariusz Przybylski ingenieur auto-techniek. Sinds 1985 heeft hij sloperij annex garage-bedrijf 'Happy End' op De Liede. Maar de Pool is niet meer zo happy: “De onderdelenverkoop aan particulieren is sterk teruggelopen, omdat niemand meer zelf repareert. Ik kan de eindjes maar net aan elkaar knopen.”

De Liede is voor veel auto's de laatste halte alvorens ze in de shredder belanden.

DE GROOTSTE VAN NEDERLAND

De Liede ligt in de oksel van knooppunt Rottelpolderplein, vlakbij Schiphol en Haarlem. Het terrein is vernoemd naar een nabij gelegen riviertje en bestaat sinds 1975. De oppervlakte bedraagt inmiddels dertig hectare. Johan Brugman benadrukt dat de realisatie van deze megasloperij destijds niet bedoeld was om 'alle slechte honden in één hok te stoppen', maar om het (illegaal) dumpen van oude auto's tegen te gaan. “Achter elke boerderij stond wel een sloopauto”, aldus Johan. Het terrein werd aanvankelijk verhard met restproducten van Hoogovens (de zogenoemde slakken). In 1991 werd het terrein in zijn geheel gesaneerd. Een deel van de vervuilde grond bleef liggen, maar werd wel ingepakt in een laag beton van achttien centimeter dik, waardoor nadelige milieueffecten door uitspoeling uitgesloten zijn. De Liede heeft een eigen waterzuivering, waarbij slib en olie uit het hemelwater worden gefilterd. Dit is na behandeling zo schoon, dat het op open water geloosd kan worden. Dat deze aanpak goed werkt, bleek tijdens werkzaamheden aan één van de afwateringsloten. Johan: “Bij het graven kwam er behalve een groot aantal kikkers ook een rivierkreeft te voorschijn. Een beter bewijs van goed milieubeheer kun je je niet wensen, want die beesten overleven alleen in heel schoon water.”

